

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Jana Čížka v právní věci žalobkyně **F. Y. C. s.r.o.**, se sídlem x, IČO: x, zastoupené obecným zmocněncem JUDr. J. R., bytem Horní náměstí 256/13, Znojmo, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2015, č. j. 086658/2015/KUSK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 18. 6. 2015, č. j. 086658/2015/KUSK, a dodatečný platební výměr Městského úřadu Mnichovice ze dne 10. 7. 2014, č. j. MUMN/3419/2014/Kuki, **se z r u š u j í** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku **3.000,- Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 21. 7. 2015 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2015, č. j. 086658/2015/KUSK, kterým žalovaný zamítl její odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru Městského úřadu Mnichovice (dále jen „městský úřad“) ze dne 10. 7. 2014, č. j. MUMN/3419/2014/Kuki, jímž byl žalobkyni doměřen nedoplatek na správních poplatcích za uzavření manželství splatných v roce 2012 a v roce 2013 ve výši 1.065.800,- Kč podle položky č. 12 sazebníku, který je přílohou zákona č.

634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správních poplatcích“).

Žalobkyně namítá, že žalovaný porušil povinnost rozhodnout o věci bez zbytečného odkladu. Žalovaný rovněž neodůvodnil závěr o tom, že žalobkyně má nedoplatky na správních poplatcích, a neuvedl zákonné ustanovení, které zakládá její poplatkovou povinnost. Správní spis neobsahuje doklady o vzniku poplatkové povinnosti. Žalovaný se nevypořádal s tím, komu měla být povinnost uložena, dodatečný platební výměr tak nemá právní základ. Žalobkyně dále namítá, že se správní orgán (zřejmě žalovaný – pozn. soudu) nevypořádal s namítaným pochybením spočívajícím v tom, že ji správní orgán (zřejmě městský úřad – pozn. soudu) neumožnil vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobkyně navrhla provedení důkazu výsledkem účastníků a spisem Okresního soudu Praha – východ, sp.zn. 5 C 177/2014, a spisem Krajského soudu v Praze, sp.zn. 22 Co 362/2015.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Uvedl, že podkladem pro vydání dodatečného platebního výměru jsou evidence žádostí žalobkyně a evidence nezaplacených správních poplatků. Výpis z těchto evidencí byl přílohou dodatečného platebního výměru. Žalobkyně průběžně hradila část správních poplatků ze svého účtu. Jednala přitom jako zmocněnec na základě plných mocí, které obsahují úředně ověřené podpisy a identifikaci zmocněnců. Byla zmocněna k vyřízení všech náležitostí k uzavření manželství a jako zmocněnkyni jí byl zaslán platební výměr. Poplatkovou povinnost má osoba, která podala žádost o provedení úkonu anebo osoba, v jejímž zájmu byl úkon proveden. Pokud jde o seznámení žalobkyně s podklady rozhodnutí, žalovaný uvedl, že ustanovení správního řádu se v řízení o vyměření správních poplatků nepoužijí. Žalobkyně byla řádně vyzvána k uhrazení dlužných správních poplatků a seznámena s výsledky kontroly nezaplacených správních poplatků. Měla tedy možnost se k doměření poplatků vyjádřit a podat námítky. Žalovaný navrhl provedení důkazu výsledkem zaměstnankyně města Mnichovice I. K. a tajemnice města Mnichovice Ing. M. V.

V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že opakovaně namítala, že jí nemohla vzniknout povinnost k úhradě správních poplatků.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že městský úřad doměřil žalobkyni dodatečným platebním výměrem ze dne 10. 7. 2014 nedoplatek na správních poplatcích za uzavření manželství splatných v roce 2012 a v roce 2013 ve výši 1.065.800,- Kč. V odůvodnění uvedl, že žalobkyně zajišťovala pro své klienty svatební obřady. Na základě plných mocí podávala žádosti o konání svatebních obřadů a podle § 3 zákona o správních poplatcích měla tedy povinnost uhradit správní poplatky podle položky 12 sazebníku správních poplatků, což také celé roky činila. Městský úřad zjistil kontrolou úhrad, že žalobkyně uhradila v období let 2010 až 2013 správní poplatky pouze zčásti. Uhrazenou částku ve výši 2.213.200,- Kč městský úřad započel na úhradu dřívějších nedoplateků z let 2010, 2011 a části roku 2012. Po započtení zbyla žalobkyni k úhradě částka 1.065.800,- Kč za správní poplatky splatné v roce 2012 a v roce 2013.

Žalobkyně podala proti dodatečnému platebnímu výměru odvolání.

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 18. 6. 2015 žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a dodatečný platební výměr městského úřadu potvrdil. V odůvodnění uvedl, že

žalobkyně podávala žádosti o konání svatebních obřadů pro cizince na základě objednávek termínů pro sňatek. Správní poplatky za svatební obřady hradila převodem na účet městského úřadu. Byla tedy naplněna dílčí § 3 odst. 1 zákona o správních poplatcích, podle něhož je poplatníkem fyzická osoba nebo právnická osoba, která podala žádost nebo jiný návrh k provedení úkonu správnímu úřadu. Nárok městského úřadu na úhradu správních poplatků je podle žalovaného prokázán.

Vzhledem k tomu, že skutečnosti vyplývající z obsahu předloženého správního spisu poskytují dostatečný podklad pro rozhodnutí soudu, nepovažoval soud za nezbytné provádět dokazování spisem Okresního soudu Praha – východ, sp.zn. 5 C 177/2014, spisem Krajského soudu v Praze, sp.zn. 22 Co 362/2015, výsledkem účastníků (důkazní návrhy žalobkyně) a výsledkem svědků I. K. a Ing. M. V. (důkazní návrhy žalovaného).

Krajský soud v Praze přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené výroky rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. O žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně s takovým postupem souhlasila a souhlas žalovaného je presumován podle § 51 odst. 1 s. ř. s.

Podle § 32 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „matriční zákon“) snoubenci vyplní před uzavřením manželství předepsaný tiskopis a předloží jej matričnímu úřadu, v jehož správním obvodu má být manželství uzavřeno.

Podle § 3 odst. 1 zákona o správních poplatcích je poplatníkem fyzická nebo právnická osoba, která podala žádost nebo jiný návrh k provedení úkonu správnímu úřadu, nebo osoba, v jejímž zájmu nebo věci byl úkon proveden.

Žalobkyně v první řadě namítá, že rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit správní poplatky nemá právní základ a že se žalovaný nevypořádal s otázkou, komu měla být poplatková povinnost uložena. V podstatě tak brojí proti závěru správních orgánů o tom, že jí vznikla poplatková povinnost. Poplatníkem správního poplatku je fyzická nebo právnická osoba, která podala žádost nebo jiný návrh k provedení úkonu správnímu úřadu, nebo osoba, v jejímž zájmu nebo věci byl úkon proveden (§ 3 odst. 1 zákona o správních poplatcích). Jak vyplývá z § 32 matričního zákona, žádost o uzavření manželství, resp. předepsaný tiskopis dotazníku k uzavření manželství, podávají u matričního úřadu snoubenci, kteří hodlají uzavřít manželství a v jejichž zájmu se svatební obřad provádí. Poplatníky povinnými k zaplacení správního poplatku za uzavření manželství podle položky 12 sazebníku správních poplatků jsou tedy snoubenci. Tomu odpovídá i poznámka k položce 12 sazebníku, podle níž se poplatek za uzavření manželství vybírá jen od jednoho ze snoubenců.

Názor městského úřadu a žalovaného o tom, že žalobkyně je poplatníkem správního poplatku za uzavření manželství za klienty, kterým zprostředkovávala uzavření manželství před městským úřadem, je tak mylný. Pokud žalobkyně na základě plných mocí zastupovala snoubence při vyřizování náležitostí k uzavření sňatku, jednala jejich jménem a na jejich účet. Udělení plné moci k zastupování snoubenců při zařizování záležitostí souvisejících s uzavřením sňatku nic nemění na tom, že poplatníkem správního poplatku jsou snoubenci. Soukromoprávním úkonem totiž nelze disponovat povinností vyplývající z veřejnoprávních předpisů nebo takovou povinnost přenést na osobu, které zákon její splnění neukládá (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 11. 1998, sp. zn. I. ÚS 229/98, publ. pod č. 138, sv.12

Sb.ÚS), ledaže to zákon výslovně umožňuje [viz např. § 1 odst. 1 písm. a) zákonného opatření senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí]. Pokud žalobkyně platila správní poplatky za snoubence, plnila poplatkovou povinnost snoubenců, nikoliv povinnost vlastní. Doměření správních poplatků za uzavření sňatku žalobkyni je nezákonné, neboť žalobkyně není poplatníkem povinným k jejich zaplacení. Soud tak shledal uvedenou žalobní námitku důvodnou.

Druhý uplatněný žalobní bod není zcela srozumitelný. Žalobkyně namítá, že se správní orgán nevypořádal se namítaným pochybením, které spočívalo v tom, že nebyla seznámena s podklady pro rozhodnutí. Neuvedla však, jaký správní orgán se měl tohoto pochybení dopustit a v jaké fázi řízení. Pokud snad žalobkyně chtěla tvrdit, že namítala uvedené procesní pochybení v odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru a žalovaný se s touto námitkou nevypořádal, nelze s ní souhlasit. V odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru totiž nenamítala, že jí městský úřad neumožnil seznámit se s podklady pro vydání dodatečného platebního výměru. Žalovanému proto nelze vytýkat, že se v odůvodnění svého rozhodnutí s takovou námitkou nevypořádal. Pokud žalobkyně měla na mysli, že jí nebylo umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí ve fázi odvolacího řízení, rovněž není její námitka přílehlavá. Postup při vyměření daně se řídí zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Podle § 262 daňového řádu se při správě daní, kterými jsou i poplatky, nepoužije správní řád. Z § 115 odst. 2 daňového řádu vyplývá, že odvolací orgán má povinnost seznámit daňový subjekt se zjištěnými skutečnostmi a důkazy v případě, že sám prováděl dokazování v průběhu odvolacího řízení. To platí obdobně, pokud odvolací orgán dospěje k odlišnému právnímu názoru, než správce daně, a tato změna by mohla ovlivnit rozhodnutí v neprospěch daňového subjektu. O takové situaci se však v dané věci nejednalo. Uvedenou námitku soud shledal nedůvodnou.

Žalobkyně dále namítla, že žalovaný porušil povinnost rozhodnout o odvolání bez zbytečného odkladu. Daňový řád nestanoví lhůtu pro rozhodnutí o odvolání, ukládá však správci daně povinnost postupovat bez zbytečných průtahů (§ 7). V daném případě podala žalobkyně odvolání dne 25. 7. 2014 a žalovaný vydal rozhodnutí o odvolání dne 18. 6. 2015, tedy až po uplynutí více než 10 měsíců. Za situace, kdy se nejednalo o skutkově ani právně složitou věc, tak lze přisvědčit žalobkyni, že výsledná délka odvolacího řízení byla nepřiměřená a žalovaný nedostál povinnosti postupovat v daňovém řízení bez zbytečných průtahů. Toto pochybení ovšem nepředstavuje vadu řízení, která by mohla mít sama o sobě vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Soud na základě shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že předmětné správní poplatky nelze žalobkyni vůbec vyměřit, neboť není poplatníkem povinným k zaplacení správních poplatků, zrušil soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. rovněž dodatečný platební výměr vydaný městským úřadem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 11. 2009, č. j. 1 Aps 2/2008-76, publ. pod č. 1997/2010 Sb. NSS).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má právo na náhradu nákladů řízení účastník, který měl ve věci plný úspěch. Žalobkyně byla z procesního hlediska plně úspěšná, přísluší jí tedy náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení, které tvoří soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč. Žalobkyně se dále domáhala s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, publ. pod č. 275/2014 Sb., přiznání náhrady hotových výdajů v paušální výši. Jak však uvedl Nejvyšší správní soud v

rozsudku ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-84, publ. pod č. 3344/2016 Sb.NSS., závěry uvedené v tomto nálezu Ústavního soudu nejsou přenositelné na řízení před soudy ve správním soudnictví. Při přiznání paušální náhrady nákladů řízení žalobci, který je zastoupen obecným zmocněncem, proto soud musí vycházet z výše prokázaných hotových výdajů (§ 57 odst. 1 s. ř. s.). Použití § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 7. 2015, na řízení podle soudního řádu správního je vyloučeno. Žalobkyně neprokázala hotové výdaje, soud jí proto jejich náhradu nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. května 2016

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Pavlína Švejdová